

אורות השבת

גלוון מס'
1061

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
כ' תsha

עוור
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

נושא עון ועובד על פשע

ויעבר ה' על פניו ויקרא...
נשא עון ופשע וחטא ונקה
(שמות לד, ז-ז)

אמר רבא כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעי, שנאמר
נשא עון ועובד על פשע - למי נשא עון למי שעובר על פשע.
(ראש השנה יז, א)

ש לתמונה, וכי בשביל דקדוק כל כזה, נוכל ליחס הבטחה נשגבנה כל כך - שככל המעביר על מידותיו מעבירינו לו על כל פשעיו. ברם כד דיבוקין נראה, שרבא למד כן מקרים מפורש המבואר שם בסמוך: יביעור השם על פניו ויקרא (שמות ל, ח), א"ר יוחנן אלמלא מקרים כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שהנתעטף הקב"ה בשליטה צבור והארה לו לשמה סדר תפילה - אמר לו כל זמן שישRAL חותמי, יעשנו כסדר הזה והוא מוחל להם. וכבר דקדוק בעיל המוסר (יריש צצ"ל ועוד), מודיעו נקט לישנא של ייעשו לפני כסדר הזה, והלא בilmudo סדר תפילה' עסקינו הכא וא"כ היה לו לומר ר' יהודה ברית כרותה לפני כסדר הזה. ועוד אמרתיה לע"ד הגמ' שם: אמר רב יהודה ברית כרותה לי'ג מידות שאין חזורות ייקם, שנא' הנה אנכי כורת ברית' שס' לח, ז. והרי בעוריה' עינינו תחזינה לכמה תפילות של יחיד ושל רבים אשר בהם זוקים ייג' מידות. ברם כבר אמרו שמעלת ייג' מידות האמורה בכואן, אינה רק למי' שאמור' ייג' מידות אלא באמאי שעשרה' ייג' מידות, וכדרך שאמרו הדבק בממידותיו של הקב"ה - מה הוא רחום אף אתה רחום מה הוא חנון אף אתה תנונ וכוי. ובזה מודוקדק היטב מה שהורה הקב"ה למשה יעשה לפני כסדר הזה ואני מוחל להם, ולא קאמר יאמור לפני. כמו כן ATI שפיר מה שהערנו ע"ד רב יהודה, שכן אמרו מעתה שرك על קיום ייג' מידות שמורה ההבטחה של ברית כרותה לי'ג מידות שאין חזורות ייקם.

ושוב מצאנו יסוד זה מפורש בדברי רשי"י עה'פ' (שמות לג, יט) ויאמר אני עבריר כל טוב על פניך וקרأتي בשם ה' לפניך וחונתי את אשר אחנן ורחמתי את אשר ארחים, וזה: לפלי שאני רוצה וצריך למדך סדר תפלה, שכשנצרכת לבקש רחמים על ישראל הזכרת לי זכות אבות כסbor אתה שאם תמה זכות אבות אין עוד תקופה, אני עבריר כל מידת טוב לפניך וכו' למדך סדר בקש רחמים אף אם תכללה כות אבות. וכסדר זה אתה רואה אותו מועטר וקורא ייג' מידות hei מלמד את ישראל לעשות כן, ועיי' שיזכר לו לפני רחום וחנון יהיו ענין כי רחמי לא כלים, עכ"ל. הנה כי כן הורה הקב"ה למשה ללמד את ישראל' לעשotti כסדר הזה, ורק אה'כ הבטיחו שאם יהיה מזוכרים סדר זה - יהיו ענין.

יזועים דברי הגרייס צצ"ל אשר כתוב לחוכיה יסוד זה, גמ"י ערוכה בתעניות (כח, ב), דאיתא הטעם: 'מעשה ברבי איליזור שריד לפני תיביה ואמר עשרים וארכבע ברכות וללא עונה, ירד רב עקיבא אחריו ואמר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו לungan רחם עליינו - וירדו נשימים. הוה מרוני רבנן, יצטה בת קול ואמרה לא מפני שזה גדול מזה אלא שזה מעביר על מידותיו וזה אינו מעביר על מידותיו. ודקדק רבינו, הלא מעביר על מידותיו לא מפניהם שפה מעלה יתירה שנשtabach בה ר'יע יותר מר'יא, וא"כ היאך קאמרה הבת קול לא מפניהם שפה גדול מזה'. ותירץ, דהיא גופה כוונות הבת קול, שבאמת י'גדלו, אפשר שר'א היה גדול מר'יע, אלא שלענין זה של בקש רחמים גברה מידה זו על כל זכוותיו הרבים של ר'א, עכ"ד. ועכ"פ מוכח מכאן, שיש בכה מידה זו של מעביר על מידותיו לעורר על הכלל רחמי שמיים - בדין מידה כנגד מידה, הע"פ שלא היו ראויים לכך מצד כללות מעשיהם.

ואכן הראה יראה בגמ' יומא (ז), שגדולי רבוינו התנאים והאמוראים הנගנו במדהה באותה שנה - כדי שיבקשו מהם מחילה, ויזכו בזה להבטחת רבוינו כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו. ועכ"פ לר' אשר עבר בערבית יה'כ היה בדורכו לשוק כדי להמציא עצמו לאחד הטבחים שפעו בו באותה שנה, וכשפנס בו ר'ה זהזיריו שהוא עלל ח'יו לגרום מיתה לאוטו אדם באם לא יבקש ממנו מחילה. ואעפ"כ המשיך רב בדורכו המשך דבר רב העיר במדורו "אורות הקשרות"

דבר העורך

שלימות מהזית הנשמה

'מחצית השקל תרומה לה' (ל, ג). מבאר רב חי חנוך מאלבסנדר זי'ע'א "שקל" (430). בignumtoriya "נפש" (430). לכל יהודי יש 'מחצית השקלה', 'מחצית נשמה', ומוטל עליו להעלות את המחצית בעבודת ה' בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, שתהייה שווה במדדמתה למחצית הראשונה. אומר הראי' כתוב רשי' הראה הקב"ה למשה כמן מטבח של אשר כזה יתנו. יציר הטוב 'הנפש אלקונית' יעקרו מוחין, שהוא יסוד המים, ואילו יציר הרע יעקרו מידות, שthon יסוד האש. מטבח של איש רומי לפרש הבהיר, שעיקרה איש' רתויה. התורה אומרת 'זה יתנו', ובכך היא מורה לנו שאת הנפש הזה חייבות לברר ולתת ולתת אותה לה'. אמר רבי נחמן מברסלב זי'ע'א עיקר שלימימות הנשמה הוא היכיון והתשוכה להיכיל ברצון העליון, להתקרב לה' יתריך בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.

בדרכם גם עולם האזום
הרב עוזיאל אדרי

וב' המרכז הרפואי "סורוקה"
וק'ק "שבטי ישראל" שכונה יא בא-שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים						
מועד לבאר-שבע						
כ' אדר א' כ' אדר א' ש"ת אדר ב'	(9.3.24)	(8.3.24)	(7.3.24)	(6.3.24)	(5.3.24)	(4.3.24)
4:43	4:45	4:46	4:48	4:49	4:50	4:52
4:50	4:52	4:53	4:55	4:56	4:57	4:58
6:01	6:02	6:03	6:04	6:05	6:06	6:08
8:17	8:18	8:19	8:20	8:20	8:21	8:22
8:53	8:54	8:54	8:55	8:56	8:56	8:57
9:52	9:53	9:53	9:54	9:54	9:55	9:56
11:51	11:52	11:52	11:52	11:53	11:53	11:53
12:22	12:22	12:22	12:23	12:23	12:23	12:23
16:47	16:46	16:46	16:45	16:45	16:44	16:44
17:47	17:46	17:46	17:45	17:44	17:43	17:43
18:01	18:01	18:00	17:59	17:58	17:58	17:57

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	כ' תsha
הפטרה:	וישלח אהאב
כניסת השבת:	17:21
יציאת השבת:	18:13
רבנו תם:	18:53

אורות הקשרות

ומציא עצמו לאוטו אדם, אך הלה המשיך להחזיק בחזיותו ובאותו שעה נפנע בקדודים שהיה בידו מות, עי"ש. וברור תמהו בעלי המוסר, מודיע לא שעה רב לאזהרת ר"ה, והלא באמות יש בזה משום סכנה גדולה לאוטו אדם. ותירצו, שרב למד כן מהקב"ה בכבודו ובעצמם, שהרי גם הקב"ה כביכול ממצא עצמו בערים אל האדם כדי שיבקש ממנו מוחילה וכדרך שדרשו ר' יהודה, ר' עה"ב: "ידשו הוא בהמצעו קראתו בהיותו קרוב (ישיעו נה, ז) - אלו עשרה ימים שבין ר' ר' לוייה"כ, ואע"פ שיש בזה סכמה גדולה באם ח"ו יאנו נעה לкриיאתו של הקב"ה, והדברים מכילים.

הנה כי כן פניו סגולה גדולה, אשר יש בה כדי להעיר על כל פשעו של האדם. ובלבד שם הוא ינגן כן לפני זולתו, ויעביר על מידותיו. וככל שיפליג במידה זו למחול לחבירו אף בקטטה שחבירו אשם בה ואע"פ שהוא גדול ונכבד ממנו וכו', כך באוטה מידה ממש ינגן עמו בשמיים, וכדרך שאמרו במידה שאדם מודד - בה מודדין לו!

ואם יש את نفسgL הדעת, מידת ימבעיר על מידותיו מהי, צא ולמד למעשה מופלא אוזות הגה"ץ רבן צדקה חוץין זטקליל, אשר מלבד גדלותו בתורה וחסידותו המופלאת, נודע כמושל מומחה. פעם הזמן על ידי אברך למול את בנו בברית האמורה להירעך ביום שבת קודש בשכונת ימין משה, והרב נעתר לבקשות רוחם המרחיק הגודל וגינוי המופלא. באותה שבת השכינ' הרב כדרכו להתפלל בэн החופה,omid אחריו התפללה שם פעמי' יחד עם תלמידו לעבר שכונת הרוחקה. לאחר הליכה ארוכה ומושישה, הגיעו למקום עriticת הרבנית בזמן שנקבע. המתינו שעלה ארוכה עם הנפשים, אך אבי הבן עודנו מותרכץ أنها ana. פנה הרב לאביו הבן ושאל לפרש העיכוב, והלה שיבבו כי בין המזומנים נמצאו מוהל אחר והוא שוקל בדעתו ללבדו למול את בנו. ענה הרב ביל היסוס ואמר 'מה' הבהיה, אדרבה כבד אותו למול את בינו'. אך בזה לא תם העיכוב, ושוב ניש אביו הבן לכבי' הרב ובקשה צונעה בפיו: "המול החדש לא הcin את כליו מבעוד מועד, האם יכול להשתחמש בכלים של בנו". בבקשתו צוותה היא ל' השיב הרב בשמה, ומיד ניגשו לעriticת הרבנית בשעטו'ם... בדרך חזורה, לא הסתר התלמיד את תדהמו לערוך התנהנותו החזפנית של אבי הבן: ימודוע כי הסכים לוטר, ולא עוד אלא גם למסור את כל' המיליה. השיב לו הרב כשחו"ך רחਬ נסוך על פניו: "תמהני עלייך, הלא מיימי לא זכיתי לקיים מצות מיליה בהידור רב כל כך כפי שזכיתי היום זהה, ואיך לא אשמה". המשיך הרב והסביר את דבריו, הרי בכל אלף הבריות שזכה לקיים עד היום, היה לי לבדוק איזו שחייא טובת הנאה של מילת תודה או מלחמה טובה, אך היום זכיתי לקיומה בלי שום פניה - בתכליות השלימות, שכן כבר אמרו 'מוחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה'....!

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמוסצה הדתית

לידיית הציבור

אין לסழק על שיילוט "בשר"
אלא יש לדריש "תעודת שירותי
מקורת בתוקף ובצירוף הלוגרמה.
כמו"כ אין לסழק על אמירות
בעל העסק ו/או העובדים
על סוג הקשרות במקום
כגון: "בשר חלק" וככ'
אלא יש לסழק אך ורק על הרשות
בתעודת הקשרות במקום.

ברכת יאלו ענויים וישראל
מחלקת הקשרות

אורות הפרשה

הפרשה ומרמה

'ונתנו איש כפר נפשו' (ל, יב). מבאר הרבי שני פירושים במילא 'תרומה' הפרשה והרמה, ושניהם עלולים בקנה אחד, כשהם מפרישים מכפספו לדברים של קדושה, הוא מרים אותן מחומריות וונשמיות מועלה אותן לרוחניות ולקדושה.

צפרק פי אלף

'ונתנו איש כפר נפשו' (ל, יב). מבאר בעל התנא זי"א עבדות הצדקה מזכقت את מorth ולבו של האדם אלף פעמים ככח. ועל זה נאמר 'צדקה תרומות גוי' (משל לד, לד).

רמב"י תירט

'ונתנו איש כפר נפשו' (ל, יט). מבאר הרבי מורה"ש זי"א אמרו ר' זיל' במשמעות בבא בתרא (ו, א). ר' זיל' עזר היב פרוטה לעני והדר מצלי. כשנותנים צדקה לעני קודם התפילה ומוחמי' אותן, נספת חיות רבה בתפילה. והרבינו ר' יודה, לרמז על הפלאת והפלת הריבוי. ואכן, לא פעם היה הרבי מחשוף קודם התפילה עני, לתת לו תרומה או להאכילו.

הצרך הפער פאש

'זה יתנו כל העובר על הפקודים' (ל, יג). מבאר רבי משה מקוברין זי"א ר' דשי' מפרש זה נתנו הרהא לו כמיון מטבח של אש. נתינת הצדקה מכונה "מטבע של אש", מפני שכדי לתת צדקה על האדם להתגבר על היצר הבוער כאש, שמוצא תירוצים מודע להימנע מתנת הצדקה.

הലוחות הראשונות והאחוריות

'פסול לך שני לוחות הראשונים היו ישראל בדורות צדיקים, ואילו בעת' כשניתנו הלוחות הבאים, בוים היכפרים, שהו יום מחייב שלילתה היו קבלת הלוחות הבאים. וכן הלוחות הבאים ניתנו בחשאי. כי בעלי במדרגות נגלי תשובה. ולכך הלוחות הבאים ניתנו בכת'.

טונחת טשריאל

'פסול לך' (لد, א). מפרש ר' שי' הרואה הקב"ה מחצב שנפרינו מותון אליו ואמיר לו הפסולות והיה של' משם נתשר משם הרבה. אמר רבי אלימלך מליזענסק זי"א הקב"ה אמר למשה 'פסול לך' כל מה שאתה צריך לצורך יהיה בעיניך בפסולת, כל חפץ יהיה בטובת ישראל בלבד.

עשור טופלג

'פסול לך' (لد, א). רבי מנחם מענדל מרימונוב זי"א בירך פעם אחת יהודי מסיים בעשרות, וכעובר זכרן קוצר נשעה אותו יהודי גביר אידיר. שאלו רבי נפתלי מروفיש זי"א מודע לתת עשור מופלג כל כך לאדם אחד. ענה רבי מנחם מענדל ואמר אני בירכתיכי אותו בעשרות סתם, אבל הוא נונן סכומי כסף ביל' גובל לצדקה, כך גם מן השמים נתנו לו עשור בלתוי מופלג.

פעשינימה המדפר תלעג

'ויעבר ה' על פניו וקורא ה' לד, ח. מבאר האלישיך הקדוש זי"א אמרו ר' זיל' במשמעות ראש השנה (ו, ב). אמר רבי יוחנן, אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאומרו. מלמד שתטער הקב"ה כשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה ואמר לו, כל זמן שישראל חותאים, יעשה לפניו כסדר הזה, ואני מוחל להם. הנה נגמר לא אמרו 'יאמר לנו כסדר הזה' אלא 'יעשו לפניו'. לא באמירה בלבד תליו הדבר, אלא בעשיה, אם אדם משפר את דרכיו ומתוקן את מידותיו שעושה את מידותיו כמידותיו של הקב"ה, עונונו נמחלים לו. מוסף' ה' עיטורי תורה' אבל צריך להתחל ממידות הרוחמים שנאמר 'כסדר הזה' שיתחילו במידות הראשונות רוחמים וחוננו' מה הוא חום אף אתה רחים, ולא שיתחילו ממידות האחרונות 'וינקה לא ינקה', פוקד עון אבות על בנים'.

טאנטת הטעטא

'יעשו עון ופשע' (لد, ז). מבאר הר' דרכ' חסידיים' איתא במסכת סוכה (ו, ב). ארבעה מותחרט עלייהם הקב"ה שרבים, ואיל' הם, גלות, כסדים ושימענאלים ויצר הרע, דכתיב יאשר הרעות' (מיכיה ד, ז). لكن כאשר כביכול נושא את יצר הרע, עבר עיריה חס ושלום, הקב"ה כביכול נושא את העון על עצמו, שהוא כביכול הגורם, לפי שvara את יצר הרע.

קשיות עורף לטובה

'כי עם קשה עורף הוא וסלחת' (لد, ט). מבאר הרבי הר' זי"צ וכי היות של בני ישראל עם קשה עורף הוא סבנה לסליחה, אלא הכוונה היא, שהמידות הטובות המאפיינות את בני ישראל רחמנות, ביישנות, וgemäßיות חסידיים מצויות בהם בבחינת 'קשה עורף', היינו בחיות ובתוקף רב, ולא רק כדי לצאת ידי חובה. لكن ראויים הם ל'ויסלחות'.

לקאים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משולחנו של מודנו המרא דאטרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א**

הלכות אדר פורים - מקרא מגילה

ש - באולם ובתי הכנסת גודלים, האם ניתן להשתמש ברם קול להשמעת קריאת המגילה לכל הציבור?

ת - השומע את המגילה דרך רם קול, לא יצא ידי חובה, אלא אם כן יכול הרוא לשמעה מפני החון גם בא רם קול, כמו כן, פשוט שאין יותרים ידי חובה בשימוש קריאת המגילה דרך אפיו בשידור ישירות.

ש - האם צריך לעמוד בשעת קריאת המגילה וברכותיה?

ת - אין צורך לעמוד בשעת קריאת המגילה. אולם חזון הקורא את המגילה לצורך ציבור, צריך לברך ולקרוא את המגילה בעמידה, מפני כבוד הציבור. וטוב שם הקהיל יעמוד בשעת הברכות, ואחר כך ישבו לשימוש המגילה, וכן נהוגים.

ש - האם צריך לפחות את כל המגילה, לפני קריאתה?

ת - טוב שהשליח ציבור יפושט את המגילה כולה, ואחר כך יברך ווקרא. וכמשמעותים הראיה, תזרז וגולל את כולה, ואחר כך מברכ ברכה אחרת. אולם היחיד הקורא מגילה עצמה או לבני ביתו, אינו צריך לשחות כן, אלא קורא אותה כסדרה ומשארה פונה, עד שכאשר יגיע לסיומה תהיה כולה פונה לפניו. ולא יברך ברכה אחרת, אלא לאחר שיגנלה.

ש - השומע את המגילה, והפסיד איזו תיבה, האם יכול להשלימה בעל פה מותך הכתב?

ת - יש להזכיר לקרוא או לשמעו את המגילה כולה, ואם חיסר אפלוי תיביה אחת בלבד בפרקאות או בשיעיראות, יש אמרום שלא יצא ידי חובה. לפיכך טוב שגמגם השומע את המגילה יאחזו בידו מגילת שרשה, או אפלוי מיליה מודפסת, כדי שאם יפסיד איזו תיבה יוכל להשלימה מותך הכתב.

ש - הקורא את המגילה לעצמו, האם צריך להשמע לאוזנו?

ת - גם הקורא את המגילה לעצמו, צריך להשמע לאוזנו. ואם קוראה בלחש, יחוור ויקראנה בלא ברכות.

ש - על אלו טיעויות, יש לתקן את החוץ?

ת - אין צורך לתקן את החוץ הקורא את המגילה על טיעיות שAININ משלמות את משמעויות המילים, וכל שכן שאין להזכירו על שגיאות בטיעים. אולם אם טעה אפיו בטיבת החוץ משלמות המשמעות המיליה, הרי זה מהירותן אותו על טיעתו, טוב שיעמידו לצדיו אדם כדי לתקןו.

ש - לא קרא את עשרה בני המן בנשימאה אחת, האם יצא ידי חובה?

ת - צריך לומר עשרה בני המן - כולל המילה "עשרת" שבתום מנין העשרה, בנשימאה אחת. ולכתחילה נהוגים בזה כבר מותחלת "חמש מאות אש ואת... עד עשרה בני המן". אולם בדיעבד, יצא ידי חובה גם אם לא אמרם בנשימאה אחת.

ש - בן עיר שנגע לכרכך, או להיפך, כיצד ינהג לענין זמן מקרא מגילה ושאר מצוות הפורים?

ת - בין עיר החיב במקרא מגילה ושאר מצוות הפורים ב'ידי אדר', שנגע לכרכך הוקר חומרה מימות יהושע בן נון (כנון ירושלים אשר חייבים שם במקרא מגילה ושאר מצוות כפורים בטיש באדר), או להיפך, הרי זו מתחייב במנגינה המקומות בו הוא שוהה, ובכל שבעה עלייו שם עלות השחר. ככל-אביב, תושב תל-אביב לפני נץ החמה, ייד' וכן שם עד אחר עלות השחר (שעה ורביע לפני רפנאי החמה), הרי זו מתחייב בכל דיני הפורים כדין תל-אביב שנסע לפני ירושלים בלילה וlein טו' ועוד שם עד אחר עלות השחר של דיני ירושלים, שלא ימיש בסעודתו. דיני הפורים, כולל מקרא מגילה, אך לא יברך עליה. אבל אם הגיע לתל-אביב ביום ייד' אדר אחר שכבר עלה עמוד השחר, אין חייב בכל דיני הפורים שם. וכן להיפך, תושב תל-אביב שנסע לפני ירושלים בלילה וlein טו' ועוד שם עד אחר עלות השחר של דיני ירושלים, אך לא יברך על המגילה, כיון שכבר קראה במקומו. ואם הגיע לירושלים בלבד ייד' באדר, וכן שם עד אחר עלות השחר של יומם טו' באדר, הרי זה קורא את המיליה בברכות ומקיים את כל מצוות הפורים, בטיש אדר בלבד. אבל אם הגיע לרשותם ביום טו' באדר אחר שכבר עלה עמוד השחר, אין חייב שם במקרא מגילה ושאר מצוות הפורים.

ש - אימתי חוגגים בבאר-שבע את יום הפורים?

ת - יש אמוראים, שבאר-שבע היה בכלל הערים המוספקות, כלומר ספק אם היה מוקפת חומה מימות יהושע בן נון. ועל כן, כדי לצטט ידי חובת כל הדעות שלא טום פקופו, והוא וכיון קיימים את כל מצוות הפורים, בשני הימים - ייד' וטו' באדר. אלא שכאבורה עשר באדר (לילה ויום) יקראו את המגילה ברכות, אך בחמשה עשר (לילה ויום) יקראו פרשות "בעל אומלך", אלא ימים ייד' באדר בלבד. וכך אין לומר "על הנסדים" בתפילה ובברכות המזוז, אלא באדר עשר בלבד (לילה ויום). ועל כל פנים, המקיים את כל הפורים רק ב'ידי באדר, ואין רוצה לשנות ממנהנו, אין למחות בידיו, מפני שיש לו על מי לסמן.

ש - מהו זמן קריאת המגילה?

ת - חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה, ולהזרז ולשנותה ביום. וכן קריאתה בלילה, הוא מצאת הכוכבים ועד עלות ערמות השחר. אולם בשעת הבדיקה, כבון סכתה או היציאה לדרך, רשאי לקרוא את המגילה מעמוד יום פalgel המהמה (שעה ורביע לפני צאת הכוכבים) אחר שתפללו ערבית. וממן קריאתה ביום, הוא מנק החמה עד שקיעת החמה. אולם בשעת הבדיקה, כבון פעליהם החיבים לצאת לעובודתם, רשאים לקרוא את המגילה משעה שעלה עמוד השחר.

ש - מי שלא הספיק לקרוא מגילה של ערבית עד שעלה עמוד השחר, האם יוצא ידי חובתו בקריאתה לפני נץ החמה, כדי קריאת שמע של ערבית?

ת - לפי הנראה, אין יוצא ידי חובת קריאת המגילה של ערבית, אחר שכבר עלה עמוד השחר. שכן קריאת השחר גמור היום, ומסיבה זו כבר כתבונו לעיל, שהקורא את המגילה ביום משעה עמוד השחר יצא ידי חובתו.

ש - מי שעבר עליו כל היום ללא קריאת המגילה, האם רשאי לקוראה בעבו השמשות?

ת - זמן בין השמשות, הוא ספק יום וספק לילה. ועל כן יקרהנה מספק בלא ברכות.

ש - מי שקרה מגילה, אך הוא מספק אם יצא בה ידי חובה, כגון שהוא מספק שמא הפסיד בה תיבה, האם חייב לקוראה בשנית?

ת - לפי הנראה, חייב מספק שוב בקריאתה. שכן קריאת המגילה החביבים בה מדבי קבלה, וכיימה לנו דברי קבלה בדבר תורה הם, ובפרט בקריאת המגילה של יום.

ש - מי שנאנס ולא קרא את המגילה בלילה, האם יש לה תשומים ביום שלמחרת, כדי הנאנס ולא התפלל ערבית - שמתפלל שחרית פעמיים?

ת - קריאת המגילה זמנה קבוע - לילה ויום, ואין לה תשומים. לפיכך מי שלא קראה בלילה עד שעלה עמוד השחר, הפסיד קריאה על לילה.

ש - המתעניים בתעניית אסתר, ורקשה עליהם קריאת המגילה בלא בrichtot הצום, האם יש להקל עליהם זה?

ת - מיעיק הדבר אין להתחל בסעודה או שינה, לפני קריאת המגילה חצי שעה קודם מן קריאה בלילה ובוים, שלא ימיש בסעודתו. ודין סעודה בזה, הוא בכיצה פת או מזונות (כ- 56 רם). אך פחות משיעור זה של פת ומזונות, או אפילו יותר משיעור זה של שאר אוכלין ומשקין, מותר לאכול ולשתות מהם. אולם ראוי ונכון להחמיר, שלא לטועם כלום קודם קריאת המגילה. ומכל מקום, בשעת הצורך בלא המתעניינים בתעניית אסתר, אשר רקשה עליהם קריאת המגילה בלא טיעמה, רשאי לאכול ולשתות לפי השיעור האמור לעיל.

ש - האם צריך עשרה לקריית המגילה, כדי קריאת התורה?

ת - ראוי ונכון לקרוא את המגילה ברוב עם, או לפחות בעשרה אנשים. אינם מיעיק הדבר, יכול לקריota עם הבכורות שלמניה אפיילו ביחיד, אך ברכות "הרבות את ריבינו" שלאחר קריאת המגילה, אין לבוכה אלא בעשרה. וכן הנשים מצטרפות בזה, למניין עשרה.

ש - האם נשים חיבות במקרא מגילה?

ת - נשים חיבות במקרא מגילה כדי הנשים, כיון שאף הן היו באוטו הנס.

ש - האם קטנים חיבים במקרא מגילה?

ת - קטן פחות משלוש עשרה שנה ויום אחד או קטן פחות משתים שעשרה שנה ויום אחד, פטורים ממקרא מגילה. לפיכך אין יכולם להוציאו אחרים ידי חובתן. אולם יש לחנוך במצוות זו, כל שהגינו לגיל חינוך.

ש - מה דין חרש או כבד שמיעה, לענין מקרא מגילה?

ת - אף על פי שהרש חיב במקרא מגילה לעצמו, מכל מקום אין יכול להוציאו אחרים ידי חובתם. במה דברים אחרים, בחרש שאינו שומע כלל, אבל כבד שמיעת השומע שצוויקים אליו, או השומע על ידי מכשיך שמיעה, יכול גם להוציאו אחרים ידי חובתם.

שמירת השבת שהצילה

מלחמת העולם הראשונה חסמה את כל נתיבי הסחר אל הארץ. ישראל. היישוב היהודי הקטן והמדולדל סבל חרפת רעב. לחם, מים, אמצעי הסקה, תרופות – נause מצריכים קרים ואנדרים.

ר' יוסף לוי חגי היה מגודל גואלי אדמות הארץ. איש אמיד, ירא שמים אמרתנו וכבעל חושים מוחדרים מופתומים. הוא שחר במושגי ניר, אך בבללו ימי גם סודות וכיסים נספחים ברוחבי הארץ. שנגבורת המזוקה הכלכלית בירושלים, עבר ר' יוסף לוי ליפא, שם שכר אחד מסיפוי מסרו, ומפעם לפעם נהג לסייע בנחלתו.

היה זה בוקר שבת, בפרוץ התഫוזים של ר' יוסף לוי, ליד מתחזקווה. השומר העברי פתק את עינו עם העץ החמה, למשמעו יכולות דהייה קרביהם הולכים. חיש מהר טיפס על סוסו והתייצב בפתח השדה,بعد הוא טען את שקו.

מולו הופיעה כייתה זינדרים טורקים, מצחצחים מדים. משחו בלבבו של השומר בישר לו רועה. מילותיהן מוסיכון הקצרות שהחלה עמו החילום, לא רגעו את רוחו. "ביקור שיגורת", פלט משרשו מהם, בעודם יודר מוססיהם ומתחילה לסייע בפרדס לאורכו ולורחובן, מරחחים כל פינה. "מיישר ולשין על בעל הבית", אמר בלבו השומר הנאמן.

קריאתו הרמה של אחד החילום הקפיצה את פיעמות לבו. החילום עמד על פיה של באר ישנה ועמוקה, והציג לעבר קריקויה. לא תלפו דקות אחותות ומתחתי הבאר הוצאו בזה אחר זה שעורות ארגזי שענוגרים. הארגז הראשון נפתח ונגמל בו שני מקלים של עשרם ליטר האחד. הריח העז שנידר מהם הסגיר מיד את תחולתם – נפט!

החזקת נפט באוטם ימים מעלה לכמונות היפות, הייתה עברה חמורה ביותר. כמאות ענקות כוות של הנזול החוני והיקר הייתה כבר שאלת חיים ממש.

עם תחילת המלחמה הבין ר' יוסף לוי כי כל ענפי המסחר עתידיים בקרוב לשוק חיים. הוא השקיע סכום עצום ברכישת נפט, ביזע את שיכוןו והיצתו בעת מלחמה כבעת שלום. רק הוא והשומר הנאמן ידוע על קיומו של מאגר הנפט הזה.

עינוי של מפקד הרכבה יר�� אש. "ברמות האש", סיכון מבון שיינו.

"מהר וקרא לו לכאנ", פקד על השומר. כל גומו של השומר רעד. אך הוא הכיר היטב את אדונו. שבת הימים ליהודים, ובעלhabית נמצא ביפוי ולא יסכים להלך את השבת ולובוא לכאנ", אמר בקול נחר.

אם כן מות ימות פגמים, פעם אחת על החזקת הנפט ופעם שנייה על סיורבו לצוית לפוקודת", ותח

מוסדות "אמרי יוסף"

ע"ש האסלאמי הראוי
רב ישעיה כסוף רבסון וטל עיליא
בשימוחה ההדרין
הר' יוסף בן שליטא

מלואה חלכה והילולת משה רבנו ע"ה

שתתקיים אי"ה במוחזאי שבת קודש

פרשת ויקרא

כ"ט אדר א' תשפ"ד (9.3.24)

פתיחה דלתות

19:30

באולם אודיסאה' באראשבע

תחילת הילולא
20:00

במרכז הארץ
ההגדולה
על ספר תורה מהדור

אליה
והב

לפרטים : 054-7855944

שבת שלום!

הकין מזעם. "מהר אל ביתו ומסור לו את פקודתי. אני ואנשי נמנון כאן עד شبוכו".

ר' יוסף לוי נזכר למשמע בשורתו הקשה של השומר, אך סירב אפילו להעלות על דעתו לצייתו לקצין הטורקי ולחל את השבת. השומר העדיף להמתין גם הוא בבית אדוניו, ולא ליפלך קרבן לכעסו של המפקד כשיישוב בגפו.

רק בזאת השבת, לאחר שחבדיל בין קודש לחול, עלה ר' יוסף לוי על סוסו ופנה לעבר פרדסו. הקצין וחבורתו כבר לא היו שם. ר' יוסף לוי נשאר alleen בסוכת השומר.

למרות עם שחר הופיעו הקצין הטורקי וחיליו. פניו היו סמווקות מזעם למראה היהודי. ניכר היה מזעם למראה היהודים. ניכר היה בו כי בקשוי רב הוא שער בעד עצמו מילוטה בו מיד. ואולם הוא שוויה קללו יומה מטאפקת ותבגע מר' יוסף לוי הספר לסייעו החוצה להתייבב לפניו אתמול.

ר' יוסף לוי היה יהודי נאה, איש העולם הנודע, שכבר הספיק להזות בחיוו רחבות חוויות לא-יעימות. בקהל שלו אמר: "פקודתו של הקצין יקרה בעינוי עד מאד, וחילתו לילולנה. ואולם קצין אחר, בכיר ממנו, ציוויל לבלఆזוב את ביתיו. אתמול".

ה楗ין התבבלל לרעג והבטה ביהודי כלא בגין. ר' יוסף לוי נשם עמוק עומקות והסביר: "תורתנו מצויה עליינו לשבות ביום השבת ולא לעשות כל מלאכה. את תורתנו קיבלו כדוע מטה אלה, ולא יכולתי לעבר על מזונות, שהרי הוואדרוא המפקד העליון של העולם, הלא כן?".

דבריו הפשוטים והחידושים של היהודי הבכו את הקצין. משחו במבטו נטרך. עברו רגע כאלו היה העתש. י' מה' בדבר הנperf הזה, האם נס אותו אגרת במצוות אללה!!!", שאל בкус. ר' יוסף לוי לא איבד את עשותנו. "אמנם כן", אמר, "כל הנperf שאגרתינו אכן מומנים רחוקים הוא. הסתרתי כאן כדי לעזרה באמצעות לעניינים ולמסכנים, שאין בדים להשיג מעט לפט לבישול ולהסקה. הלא יודח כבוזדי כי העזרה למסכנים היא מצותו של אללה".

עתה נברך הקצין עוד יותר. הוא נטה להזיה כי היהודי שלפניו דבר אמרת, שכן כבר הוכיח בפניו השבת, כי אין רנעה מלנסון את חייו על שמירות מצוות דת. לבסוף הסתפק הקצין בהחרמת הנperf מבלי להעניש את ר' יוסף לוי עצמו.

אולם המעניין הוא, כי ר' יוסף לוי היה מסתור נסיך של נפש, שלא חשף. בעקבות האירוע הזה החליט להנגיש את הצהרות לפני הקצין. את הנperf, שבתחלת הועידו לצורכי מסחר, חלק מעתה במסורת לכל העוים והחולמים שנשכנעו לו ושלא יכול להשיבו בכוחות עצם.

לעלוי נשמת
הרב יוסף שלמה טרייק ז"ל
בר' עליה ז"ל
הרבייה רחל טרייק ע"ה
בת סמי' ז"ל
ת. ג. ב. ה.